

- 28 Ty jednak wciąż będziesz ten sam^a
I nigdy nie skończą się Twe lata.^b
- 29 Synowie Twoich sług w końcu przestaną się tułać,
A ich potomkowie przy Tobie będą już bezpieczni.

Pieśń wdzięczności

103 Dawidowy.

- Błogosław, moja duszo, PANA,
I ty, każda cząstko mego wnętrza, imię Jego święte!^a
- 2 Błogosław, moja duszo, PANA,
I nie zapomnij o żadnym Jego dobrodziejstwie!^a
- 3 To On przebacza wszystkie twoje winy,
On leczy wszystkie twe choroby.^a
- 4 On wykupuje od zguby twoje życie,
On cię wieńczy łaską i współczuciem.
- 5 On nasycy dobrem twą codzienność,¹
Tak że twoja młodość odnawia się^a – jak u orła.^b
- 6 PAN wymierza sprawiedliwość,
Zapewnia słuszne prawa wszystkim uciśnionym,
- 7 Objawił Mojżeszowi swoje drogi^a
I synom Izraela – swoje dzieła.
- 8 PAN jest miłosierny i łaskawy,^a
Wielka jest Jego cierpliwość i łaska.^b
- 9 On nie procesuje się bez końca
I Jego gniew nie trwa na wieki.^a
- 10 Nie postępuje z nami według naszych grzechów
Ani nam nie odpłaca według naszych win.
- 11 Lecz jak wysoko jest niebo nad ziemią,^a
Tak wielka jest Jego łaska dla tych, którzy się Go boją.
- 12 Jak daleko wschód leży od zachodu,
Tak daleko On oddalił od nas nasze nieprawości.
- 13 I jak ojciec lituje się nad dziećmi,^a
Tak PAN lituje się nad tymi, którzy się Go boją,
- 14 Bo On zna całą naszą kruchość,
Pamięta, że jesteśmy tylko prochem.^a
- 15 Rzeczywiście, dni człowieka są jak trawa,
A on sam kwitnie jak kwiat polny.^a
- 16 Wystarczy, że zawieje wiatr, a już go nie ma,
Nie widać go na jego dawnym miejscu.
- 17 Ale łaska PANA trwa od wieków na wieki^a –
Nad tymi, którzy się Go boją.
Jego sprawiedliwość otacza synów ich synów –
- 18 Tych, którzy dotrzymują Jego przymierza^a
I pamiętają, by wypełniać Jego przykazania.

28^aIz 41:4; 43:10;
48:12; ^bHbr 1:10-12

1^aPs 106:47; 111:9

2^aPwt 4:9;
2Krn 32:25

3^a2Krn 21:18-19;
Ps 147:3; Iz 33:24;
Jr 16:4; Mt 8:16;
Mk 2:11-12;
1Kor 11:30; Jk 5:16
5^a2Kor 4:16;
^bIz 40:31

7^aWj 33:13

8^aWj 34:6-7;
Pwt 5:10; Jk 5:11;
^bLb 14:18; Ne 9:17;
Ps 86:15; 145:8
9^aIz 57:16; Jr 3:12

11^aIz 55:8-9

13^aŁk 15:11-24

14^aRdz 2:7; 3:19;
Jb 10:9; 34:14-15;
Ps 90:3; 104:29;
146:4; Kzn 3:20;
12:7

15^aJb 14:2;
Ps 37:2; 90:5-6;
102:12; Iz 40:6-8;
Jk 1:10-11; 1P 1:24
17^aŁk 1:50

18^aPs 25:10

1 codzienność: hbr. עֲדִי ('adi) oznacza ozdobę. Zwykle em. na עֲדֵחִי ('odechi), czyli: twoje istnienie (l. życie). W G użyto ἐπιθυμία (epithymia), czyli: pragnienie.

^{19a}Iz 66:1;
^bPs 22:29;
 Dn 7:12-14; Obj 11:15
^{20a}Ps 148:2;
 Iz 6:1-4

²²Ps 145:10

- 19 Oto PAN na niebie utwierdził swój tron,^a
 Jego królestwo panuje nad wszystkim!^b
 20 Błogosławcie PANA, Jego aniołowie,^a
 Potężni siłą, oddani Jego Słowu,
 By dawać posłuch każdej Jego radzie!
 21 Błogosławcie PANA, wszystkie Jego zastępy,
 Wy, Jego podwładni, pełniący Jego wolę!
 22 Błogosławcie PANA, wszystkie Jego dzieła^a
 We wszystkich miejscach Jego panowania!
 Błogosław również ty, moja duszo, PANA!

Pieśń o mądrości Boga

104 Błogosław, moja duszo, PANA!

PANIE, mój Boże, jakże jesteś wielki!
 Zdobi Cię świetność i majestat,

- 2 Światłem spowijasz się jak szatą^a
 I niebiosa rozciągasz niczym namiot.^b
 3 Na wodach wznosisz piętra swych komnat,^a
 Obłoki czynisz swym rydwanem,
 Lecisz na skrzydłach wiatru.
 4 Swoimi posłańcami czynisz wichry,
 Swoimi podwładnymi – płomieniem ognia.^{a1}
 5 Ziemię oparłeś na jej podstawach
 I nie zachwieje się na wieki.^a
 6 Głębia okryła ją jak szata,²
 Wody stanęły nad górami,^a
 7 Lunęły jednak na Twój okrzyk,^a
 Spuścił je głos Twojego gromu,
 8 Z wysokich gór spadły w doliny
 Do miejsc przez Ciebie wyznaczonych.
 9 Ty określiłeś im granice,
 Których przekroczyć nie są w stanie –
 I nie zawrócą, by znów zalać ziemię.^a
 10 Ty kierujesz źródła w koryta rzeczne,
 Płyną strumienie pomiędzy górami,^a
 11 Dają pić polnym zwierzętom,
 Gaszą pragnienie dzikich osłów.
 12 Nad nimi mieszka ptactwo niebios,
 Spośród listowia wydaje głos.
 13 Ty poisz góry^a z pięter swych komnat
 I sycisz ziemię owocem swych dzieł.
 14 Sprawiasz, że trawa wyrasta dla bydła^a
 I roślinność pod uprawy człowieka,
 Aby ziemia wydała mu chleb^b

²Iz 60:19; Ha 3:4;
 1Tm 6:16;
^bRdz 1:6-8; Iz 44:24
³Am 9:6

⁴Hbr 1:7

⁵Mt 24:35;
 Obj 21:1
⁶Rdz 1:2; 7:20

⁷Rdz 1:9

⁹Rdz 9:11;
 Jb 26:10; 38:8-11;
 Prz 8:29; Jr 5:22

¹⁰Ps 74:15

¹³Jb 36:27-28;
 Ps 65:10-11
¹⁴Ps 147:8-9;
^bRdz 3:17-19;
 Mt 6:11

1 *Swoich aniołów czyni wichrami, / A swych podwładnych płomieniami ognia G.*

2 Pod. G, lub: *Okryłeś ją głębią niczym szatą MT.*